

MELDURIN

Menn skulu sleppa at spæla

– Eg havi altíð verið ein stórir smádrongur, og tað fari eg altíð at vera. Ein maður, sum ikki sleppir at spæla og hava tað stuttligt, er keðiligur, og er tað nakað, eg ikki vil verða, so er tað gamal og keðiligur. Soleiðis sigur Sofus Hansen, best kendur sum Halleluja Sofus, ið verður 60 ár í næsta mánaði. Ongantið hevur hann kent seg so væl fyri sum nú, og tí er hann av álvara farin undir eina karrieru sum sangari

Rannvá G. Fossaberg

Hann er kendur fyri sermerktu bilarnir, stóru motorsúkkurnar, eyðkenda klædnastílin og fyri at tora at siga júst tað, hann hevur hug til.

Halleluja Sofus, sum hann hevur verið kallaður í nógv ár, er alt annað enn ein vanligur, beskeðin maður.

– Eg havi altíð havt tað soleiðis, at eg geri tað, eg havi hug til, og eg tími ikki at rætta meg eftir nøkrum, sum onnur fólk halda er tað rætta. Soleiðis havi eg altíð verið, sigur Halleluja Sofus.

Tann 18. juli í ár fyllir Halleluja Sofus 60 ár, og sjálvandi skal tann dagurin ikki bara fara framvið uttan víðari.

– Eg ætli mær at halda eina stóra veitslu fyri eini 300 fólkum og fari at skjóta rakettir fyri eini 150.000 krónur. Tað verður stórt og festiligt og júst soleiðis, sum eg haldi, ein 60 ára føðingardagur skal vera, greiðir Halleluja Sofus frá.

Hóast hann ikki er ein unglingi longur, kennir Halleluja Sofus seg sum alt annað enn ein gamal, keðiligur maður.

– Eg havi ongantið havt tað so gott sum júst nú, og

Myndir: Álvur Haraldsen

eg havi eisini funnið útav, at røddin er í hæddini í hesum døgum, sjálvt um eg ikki eri 20 ár, sigur Halleluja Sofus, sum av somu orsök hevur tikið avgerð um, at nú er tíðin búgvín til, at hann fer at gera ein av sínum dreymum til veruleika.

– Í nógv harrans ár havi eg droymt um at standa á palli sum solistur og framføra fyri fólk og ikki minst geva út eina fløgu. Mær dámar jú væl at syngja, men í roynd og veru havi eg ikki staðið á

palli, síðani eg var á Vaglinum seinast í 80 árunum í sambandi við okkurt mæti hjá Hvítusunnusamkomuni. Men nú er tíðin komin, at eg eri klárur at framføra fyri fólk og gera mína egnu fløgu, sigur Halleluja Sofus.

Fólk síggja fasaduna

Tað eru fleiri orsøkir til, at Halleluja Sofus ikki fyrr enn nú velur av álvara at gera nakað við tónleikin. Sjálvur sigur hann at høvuðsorsøkin er manglandi sjálvsálit.

– Eg havi torført við at trúgva upp á meg sjálvan. Eg veit ikki hví. Fólk halda ofta, at eg eri ein sjálvsikkur persónur, men tað eri eg í roynd og veru als ikki. Tey síggja eina fasadu, sigur Halleluja Sofus, sum tó ongantið hevur hildið seg aftur við at gera ymiskt, sum fær nógv uppmerksemi.

– Eg eri ótrúliga sjálvkritiskur og haldi ongantið, at nakað av tí, sum eg eri, er nóg gott. Hugsaltíð, at hetta hevði onkur annar kunnað gjørt betri. Eg veit ikki, um tað er gott ella ringt at hava tað so, men hinvegin hevur vánaliga sjálvsálitið onkursvegna gjørt, at eg altíð vil gera mitt besta og leggi alla orku í tey tingini, eg fari í gongd við. Nú eg hugsaltíð, so hevur manglandi sjálvsálitið kanska verið mín styrki, sigur Halleluja Sofus.

Hann hevur tó ongantið verið ein grá mús, ið eingin leggur merki til. Og tað er hann eisini greiður yvir.

– Mær dámar væl at skilja meg burtur úr mongdini, men eg vóni veruliga ikki, at fólk halda, at eg eri ein, sum gangi við nøsini hægst. Um eg síggi út sum ein stoltur persónur, sum førir seg fram, so er tað bara undirlutakenslur, og ikki tí eg eri

sjálvglaður ella erpin, sigur Halleluja Sofus.

Altíð verið sjónligur

Hóast Halleluja Sofus sjálvur sigur seg altíð hevur drigist við vánaligt sjálvsálit, hevur tað ikki forða honum í at gera ymiskt, ið vekir ans millum fólk.

– Eg havi ikki brúk fyri uppmerksemi. Onkursvegna dámar mær heldur ikki, at fólk síggja meg, men tað er meira tað, sum eg geri og skapi, ið er umráðandi fyri meg, at fólk síggja. Tey tingini, eg skapi, vísa best, hvør eg eri, haldi eg sjálvur, fortelur Halleluja Sofus, sum umframt at gera heilt serligar bilar bæði her heima og í út-

landinum, eisini javnan verður biðin um at dekorera høli til serstøk høvi.

– Mær hevur altíð dámað væl at skapa og at gera ting, sum eru eitt sindur óvanlig. Í 80 árunum fór eg sum tann einasti í Føroyum at koyra stórar, flottar motorsúkkur. Minnist væl, hvussu stóran ans tað vakti millum fólk, og nógv hildu meg ikki vera í ordan, men aftan á nøkur fá ár skuldi øll bráðliga koyra motorsúkkur, og soleiðis er tað framvegis. Tí tími eg ikki so væl longur at koyra á motorsúkkur, sigur Halleluja Sofus, sum viðgongur, at hansara heldur øðrvísi lívsstíllur hevur havt stóra ávirk-an á hansara nærmastu.